



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 100/10
21.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. З.Т, због кривичног дела утаје из члана 207. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 1268/09 од 24.12.2009. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Лазаревцу К. 511/07 од 24.12.2008. године и Окружног суда у Београду Кж. 1221/09 од 16.9.2009. године, у седници већа одржаној 21.4.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 1268/09 од 24.12.2009. године, подигнут против правноснажних пресуда Општинског суда у Лазаревцу К. 511/07 од 24.12.2008.године и Окружног суда у Београду Кж. 1221/09 од 16.9.2009.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Лазаревцу К. 511/07 од 24.12.2008.године, З.Т. на основу члана 355. став 1. тачка 3. ЗКП, ослобођен је од оптужбе за кривично дело утаје из члана 207. став 3. у вези става 1. КЗ.

Одлучујући о жалбама Општинског јавног тужиоца у Лазаревцу и пуномоћника оштећене Д.К, Окружни суд у Београду је пресудом Кж. 1221/09 од 16.9.2009.године жалбу јавног тужиоца одбио као неосновану и првостепену пресуду потврдио, а жалбу пуномоћника оштећене Д.К. одбацио као недозвољену.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 1268/09 од 24.12.2009.године и то против првостепене пресуде због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП и члана 368. став 2. у вези члана 17. став 1. ЗКП, а против другостепене пресуде због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП и члана 368. став 2. у вези члана 17. ЗКП, са предлогом да се захтев усвоји и констатују учињене битне повреде одредаба кривичног поступка у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП, одржао седницу већа у присуству браниоца окривљеног, адв. П.Б. и у одсуству уредно обавештеног окр. З.Т, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости подигнут, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Према захтеву, првостепени суд је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, јер је изрека пресуде противречна разлозима у погледу основа по коме је окр. З.Т. ослобођен од оптужбе, с обзиром да је у изреци наведено да се окривљени ослобађа од оптужбе на основу члана 355. став 1. тачка 3. ЗКП, док је у образложењу наведено да се у радњама окривљеног не стичу елементи бића предметног кривичног дела, што представља основ за ослобађање од оптужбе по члану 355. став 1. тачка 1. ЗКП. Стога је остала нејасна одлучна чињеница - по ком основу је донета

ослобађајућа пресуда.

Изнети наводи захтева нису тачни, јер је изрека првостепене пресуде у потпуности у складу са разлозима везаним за основ по коме је окривљени ослобођен од оптужбе. У изреци првостепене пресуде наведено је да се окривљени ослобађа од оптужбе на основу члана 355. став 1. тачка 3. ЗКП, а у разлозима пресуде да „наводи у изреци оптужнице нису потврђени ни једним изведеним доказом током кривичног поступка“. Недостатак доказа управо представља основ за ослобађање од оптужбе предвиђен одредбом члана 355. став 1. тачка 3. ЗКП, као што је то и у изреци првостепене пресуде наведено.

Битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, тужилац види и у томе што првостепени суд у поновљеном поступку није исправио контрадикторности у смислу правилног утврђивања вредности теретног возила оштећеног, јер из налаза судских вештака произилази да та вредност није утврђена.

Овај навод захтева је неоснован, јер је првостепени суд у поновљеном поступку одредио ново вештачење вредности предметног возила које је поверено Градском заводу за вештачење у Београду. Из налаза и мишљења те установе произилази да вредност возила није могла бити утврђена јер у Србији није регулисан статус тог камиона и не постоје сви потребни параметри неопходни за утврђење вредности, а у погледу те чињенице – немогућности да се утврди вредност камиона били су потпуно сагласни у својим исказима вештак Градског завода за вештачење – Б.В. и вештак Б.П. који је обавио првобитно вештачење вредности камиона. Према томе, у погледу те чињенице није ни било контрадикторности у налазима и мишљењима поменутих вештака које би евентуално требало исправити.

Исту битну повреду одредаба кривичног поступка јавни тужилац налази и у томе што првостепени суд није дао разлоге због чега је поклонио веру одбрани окривљеног а није прихватио исказе оштећене Д.К. и сведока Д.К. у делу у коме су тврдили да је камион поверен окривљеном на чување, када је и сам окривљени потврдио њихове наводе истичући да му је покојни супруг оштећене оставио камион на чување.

Ови наводи захтева представљају нетачну интерпретацију навода првостепене пресуде, јер окривљени у својој одбрани није потврдио наводе оштећене и њеног сина да му је камион поверен на чување, већ напротив, да је сада пок. М.К. довезао камион и питао га да ли може да га остави на неколико дана, са чиме се окривљени сагласио. При томе, пок. М.К. је своје теретно возило оставио у неограђеном простору у близини дворишта и куће окривљеног З.Т. али му није дао кључеве од возила из кога је извадио и однео акумулатор и при томе се окривљени није обавезао да чува возило већ се само сагласио да оно ту остане.

Захтев за заштиту законитости неоснован је и у делу којим се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези члана 17. ЗКП. Наведена повреда огледа се у томе што је првостепени суд на главним претресима од 8.10.2008. и 19.11.2008.године донео и оставио на снази решење да се, као сведок, саслуша радник полиције Ж.А, међутим овај сведок током поступка није саслушан, а првостепени суд се о томе није изјаснио.

По налажењу Врховног касационог суда, првостепени суд није учинио наведену битну повреду одредаба кривичног поступка, тиме што није саслушао поменутог сведока јер се из списка предмета утврђује да је на главном претресу одржаном 14.5.2008.године јавни тужилац предложио саслушање сведока Ж.А, а затим се на главном претресу од 19.11.2008.године о том предлогу није изјашњавао, већ је при том предлогу остао пуномоћник оштећене. Сведок Ж.А. није се одазвао позиву суда за главне претресе одржане 8.10.2008. и 19.11.2008.године, као ни за главни претрес одржан 24.12.2008.године. На овај главни претрес није приступио ни пуномоћник оштећене, а јавни тужилац се више није изјашњавао о предлогу за саслушање сведока Ж.А. и након доказног поступка није имао примедби на изведене доказе нити нове доказне предлоге.

Повреду одредбе члана 17. ЗКП првостепени суд је, према захтеву, учинио и тиме што је одбио предлог тужилаштва да се утврди каталожка вредност камиона као и тиме што није отклонио контрадикторност у одбрани окривљеног у делу у коме је навео да је био на путу када је камион наводно нестао а сведоци Д.В. и З.Ћ. су његову одбрану у том делу оповргли наводима да су камион оштећене видели у дворишту окривљеног у децембру 2004. односно у јануару 2005.године. Због свега тога, према захтеву, нису истинито утврђене чињенице које су од важности за доношење законите одлуке.

Супротно овим наводима захтева, Врховни касациони суд налази да истакнуте чињенице нису од битног значаја за доношење законите одлуке, с обзиром да је првостепени суд, оценом изведених доказа, правилно нашао да нема доказа да је предметни камион поверен окривљеном на чување, због чега утврђивање наведених чињеница није ни било неопходно, па следствено томе, првостепени суд није ни учинио повреду одредбе члана 17. ЗКП, на коју се у захтеву неосновано указује.

Како, дакле, првостепени суд није учинио битне повреде одредаба кривичног поступка на које се у захтеву за заштиту законитости указује, то исте повреде није учинио ни другостепени суд тиме што је потврдио првостепену пресуду.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости оценио у целини неоснованим и на основу одредаба члана 30. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116 од 22.12.2008.године) и одредбе члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник

Председник већа

Драгана Вуксановић,с.р.

судија

Невенка Важић,с.р.